

Sentiment d'exclusió

Dm, 24/10/2017 per Josep Lligadas

[Una font que raja sempre](#)

Sentiment d'exclusió

Tinc la sensació que m'han exclòs del meu país. Jo no sóc independentista, ni tampoc sóc centralista. No m'atreu la bandera estelada ni m'atreu tampoc la bandera espanyola. Però en aquests moments sembla inevitable apuntar-se a una de les dues bandes. I veig amb tristesa com l'Ada Colau s'acosta massa a l'independentisme, i Pedro Sánchez al centralisme. I tots dos, Ada Colau i Pedro Sánchez, estaven en una immillorable posició per liderar l'elaboració d'una proposta que pogués respondre al que voldríem molts catalans i catalanes que estem aquí al mig, sense pare ni mare. A mi em sembla que ja només em queda la Manuela Carmena i, quan li surten bé els dríblings, també el Miquel Iceta.

De fet, he de dir que més d'un cop la Mercè i jo hem parlat que, si poguéssim, marxaríem a viure fora de Catalunya. Però, com que no podem, el que tinc clar és que jo no em penso deixar menjar ni per l'independentisme ni pel centralisme. Jo continuo volent una Espanya pluriestatal i faré el poc que pugui fer per ajudar a construir-la. Que, com dic, és certament poc, molt poc. Però estic convençut que som molts els que volem això. I que seria el millor per a tots. Aspiro a una reforma constitucional seriosa, que reconegui la plurinacionalitat de l'estat i faciliti també un referèndum legal en què sigui possible una campanya prèvia més reflexiva i menys visceral... Però el fet és aquest: que tinc la sensació que no em volen, que no els interessa, ni a una banda ni a l'altra, que jo existeixi i que molts altres com jo existim. Però mira, continuarem existint. Amb molt de dolor a l'ànima, però continuarem existint. I no segueixo per aquí perquè em posaria victimista i no cal.

A mi m'agradava la Catalunya impura, inacabada, capaç de viure la democràcia quotidiana... la Catalunya que, per ser així, podia ser tan creativa. Tant de bo que la poguéssim recuperar!

Si m'ho permeteu, acabo amb una proposta adreçada als catalans i catalanes cristians de totes les opinions i tendències. La proposta és que ens unim en la pregària. Que li demanem tots a Déu, no que el nostre projecte de país triomfi, sinó que el seu projecte d'amor es realitzi entre nosaltres. Us proposo aquesta fórmula, que em sembla que la podem dir sigui quina sigui la nostra manera de veure les coses:

Déu nostre, Pare i Mare de tots,

ajudeu-nos a fer de Catalunya

un país on tothom pugui ser al màxim de feliç;

ajudeu-nos a fer que, a tot el món,

tothom pugui ser al màxim de feliç.